

Brasil: front únic obrer i autodefensa contra el president feixista i l'Estat Major!

El diumenge 28 d'octubre va tindre lloc la segona volta de les eleccions generals al Brasil. Bolsonaro, el candidat favorit del capital, partidari de la dictadura militar, va guanyar les eleccions presidencials amb el 56% dels vots. El conjunt dels partits de la classe obrera (PT-PCdoB, PDT, PSOL ...) van obtindre en la primera volta de les eleccions presidencials solo el 42% dels vots. L'abstenció va superar el 21% dels inscrits. Els vots nuls o blancs van representar quasi el 10% dels vots. El PSL de Bolsonaro va recollir menys del 12% dels vots en les legislatives, el PT més del 10%, cap altre partit va obtindre més del 10% dels vots.

Bolsonaro prepara una nova dictadura antiobrera.

El gest favorit del candidat Bolsonaro ha sigut simular una execució amb revòlver. El vicepresident Hamilton Mourão és un antic general. El nou president ha anunciat clarament el seu programa: *«preparar una porga com mai ha conegut Brasil, accelerar la gran neteja del país de rojos marginals»*, acabar amb el moviment de camperols sense terra, qualificat de *«terrorista»*. Vol nomenar al jutge Moro, el que va destituir a Rousseff i va empresonar a Lula, ministre de «Justícia». Amb l'excusa de combatre la inseguretat, Bolsonaro vol crear la seua milícia i llançar la policia i l'exèrcit contra el moviment obrer. Vol autoritzar el lliure accés a les armes per als seus partidaris, dóna carta blanca als policies i militars per a disparar als criminals i presumptes delinqüents. Ja s'han donat nombrosos atacs contra activistes del moviment obrer, homosexuals, feministes, persones negres, estudiants ... durant la campanya electoral.

Si Bolsonaro vol desfer-se dels «rojos», és per a tindre les mans lliures per a actuar a favor de la seua classe, la burgesia. Amb el suport de l'estat Major, ajudat i finançat pels grans grups empresarials i els terratinents, encoratjat per l'Estat imperialista del continent, Bolsonaro vol privatitzar les empreses públiques, limitar les pensions i les beques, reduir els impostos a les empreses, augmentar els impostos directes, flexibilitzar el treball, reduir la despesa en educació, permetre el saqueig sense obstacles de la Amazonia negant tots els drets als pobles indígenes, etc. La seua victòria esperada després de la primera volta també va ser rebuda per un espectacular augment en la Borsa.

La submissió de Lula i el PT a la burgesia ha aplanat el camí a la reacció

Com s'ha arribat fins ací? Com s'ha passat de la primera elecció de Lula com a president a l'octubre de 2002 a l'amenaça d'aixafament del moviment obrer a finals de 2018?

Aquesta és la conseqüència de la traïció de Lula i el PT, de l'acceptació de l'Estat burgés (inclòs el poder judicial, la policia, l'exèrcit ...), de la defensa del capitalisme brasiler, de la negativa a enfrontar-se als explotadors (capitalistes agraris, industrials, financers...), de les aliances governamentals amb partits burgesos (PSDB, PMDB ...). Lula i el PT mai es van atrevir a armar al poble o començar a expropiar als capitalistes.

Per tant, la minoria capitalista ha conservat tot el poder econòmic (la propietat dels mitjans de producció, la capacitat d'explotar i acomiadar) i ha conservat la major part del poder polític (amb els cossos repressius al el seu servei).

La política dels governs de tipus «front popular» ha fet fondre com la neu al sol les primeres mesures preses en favor dels més pobres, a mesura que la crisi capitalista ha colpejat Brasil. En 2010, el creixement econòmic, impulsat per les exportacions de matèries primeres, encara va ser del 7,5%. Això va permetre, sempre preservant el capitalisme, una redistribució limitada de les rendes. Però després de l'elecció de

Rousseff en 2010, el creixement va ser sol del 0,2% en 2014, abans d'entrar en una recessió.

La classe dominant destitueix a l'agost de 2016 a la presidenta electa.

Amb la crisi econòmica, la burgesia brasilera va exigir que les masses foren les que pagaren en el seu lloc, al temps que tolerava cada vegada menys que el PT estiguera en el govern. Els diners públics no va faltar en 2013 per a finançar els sucosos treballs d'organitzar la Copa Mundial de Futbol amb 11 mil milions d'euros pagats a les grans empreses constructores, les mateixes que hui donen suport a Bolsonaro. En contrast, el govern de col·laboració de classes de Rousseff en 2015 va fer retallades en el programa Borsa Família i en Educació Pública, va liberalitzar la desforestació ...

Al contrari del que els líders dels partits «reformistes» del món pretenen fer-nos creure quan arriben al poder, la burgesia, lluny de restringir les seues exigències en agraïment a les concessions que se li fan, es nodreix d'elles per a preparar la seua contraofensiva.

Ha aconseguit el PT conciliar-se amb a l'Estat Major augmentant el pressupost de l'exèrcit en un 42%? Ha tingut èxit a guanyar-se a les esglésies evangèliques quan, entre les dues voltes de les eleccions d'octubre de 2010, es va comprometre a no legalitzar l'avortament i el matrimoni entre persones del mateix sexe? Ha aconseguit el PT convertir al PMDB, el PP, el PRB, en aliats lleials en incloure'ls en el govern i en nomenar a Témer, del PMDB, vicepresident al costat de Dilma Rousseff? Aquests partits són els que van fomentar en 2016 el colp d'estat en fred que va conduir a la destitució de Rousseff, al seu reemplaçament per Témer, al procediment per a prohibir que Lula es representara i finalment ficar-ho a la presó! No obstant això, en 2018, el PT i el PCdoB han format una coalició electoral amb un partit del mateix tipus, el PROS.

De fet, és la burgesia, les seues grans empreses, els seus líders, els qui en els últims anys han estat sobrefacturant, subornant per a aconseguir operacions gegantesques, especialment obres públiques. La mateixa burgesia, el seu Estat, la seua justícia, que ha muntat l'operació Lava Jato, que se suposa llança llum sobre la corrupció en la qual els càrrecs electes de tots els colors campen alegrement, però que concentra els seus colps únicament en el PT i els seus líders.

Sota el lema nacionalista i clerical que ha pres de l'exèrcit, "Brasil per damunt de tot, Déu per damunt de tot", l'antic militar mediocre i parlamentari marginal Bolsonaro pot presentar-se com a campió de la lluita contra la corrupció, especialment perquè la majoria dels mitjans de comunicació privats, que pertanyen a unes poques famílies, ho tenen contínuament en el candeler i li segueixen els passos. El front popular, com a França en 1936-1937, a Espanya en 1936-1939, a Xile en 1971-1973 ... ha aplanat el camí a la reacció, ha allunyat a una part de les masses del PT i ha permès l'èxit electoral de Bolsonaro.

Mobilitzar a tots els explotats i oprimits contra la reacció

En 2016, la classe obrera i els joves de Brasil van patir una derrota, confirmada en les eleccions generals de 2018, però no han sigut esclafats. La seua voluntat i capacitat de mobilització estan fortes, com ho van demostrar en 2016 i ara en 2018, encapçalades per les dones sota el lema «#EleNão» [Ell no]. Poden evitar el pitjor, la fi de les llibertats democràtiques, la repressió massiva, la prohibició de les seues organitzacions.

A condició organitzar-se al voltant d'un eix clar: independència de la classe obrera, unitat de tots els explotats i oprimits al voltant de la classe obrera! Però el PT no aprèn res i vol continuar paralitzant als treballadors fent-los confiar en tal o qual sector dels explotadors.

La direcció de la principal confederació sindical, la CUT, va cridar el 28 d'octubre a la "unitat de les forces democràtic-populars". Els principals responsables de la derrota de 2016, els líders del PT, reunits el 31 d'octubre, presa del pànic, van mantindre la política de submissió a la burgesia i van anunciar la seua voluntat d'expandir l'aliança realitzada amb PROS a "tots els demòcrates", per a constituir un "front de resistència democràtica". Haddad, el candidat presidencial del PT, ha declarat que vol "representar a una oposició

que col·loque els interessos de la nació per damunt de tot", reprenent curiosament la mateixa consigna de Bolsonaro! Els "interessos de la nació" signifiquen exactament la continuació de la política d'aliança amb la burgesia, que sempre encadena al proletariat a la seua pròpia explotació, a la seua pròpia opressió.

El PT, el PCdoB, el PSOL ... prediquen el pacifisme, la qual cosa equival a deixar les mans lliures a Bolsonaro, a l'Estat Major, als policies, als esbirros dels latifundis.

Hi ha una ofensiva de totes les burgesies del món contra totes les conquestes del moviment obrer al nivell que puguen existir en cada país: la sanitat i educació públiques, la Seguretat Social i les pensions, les garanties jurídiques contra els acomiadaments i abusos dels patrons, els límits a les jornades laborals, els convenis col·lectius, etc. En tots els països, els governs estan aprovant lleis que retallen greument els drets i llibertats democràtiques - en la mesura que existeixen en cadascun d'ells - que són també adquisicions clau del moviment obrer en la seua lluita contra el capital. L'estat turc ha reiniciat la guerra contra els kurds. La tendència general es dirigeix cap als Estats forts i el consegüent reforç dels cossos repressius.

Però ací estem davant un salt qualitatiu. L'enderrocament de Rouseff i la victòria electoral de l'exèrcit disfressat amb robes civils es produeixen després de l'elecció de Al-Sissi, Trump i Duterte, del govern de Salvini-Di Maio i el govern Modi, dels règims islamistes de Pakistan, Iran i Turquia, del referèndum per al Brexit ... A tot el món, algunes fraccions de la burgesia estan derivant radicalment cap a la religió, la xenofòbia, el proteccionisme, la destrucció accelerada del medi ambient, l'odi als migrants, l'antisocialisme, per a mantindre coste el que coste la propietat privada i l'imperi del benefici capitalista.

Contra la creixent barbàrie, el proletariat ha de reobrir el camí de la lluita contra el capitalisme, pel poder dels treballadors, pel socialisme.

La lluita indispensable de la classe obrera, els camperols treballadors, els joves estudiants, els habitants de les faveles, els amerindis, els reclutes ... implica primer que res la independència de classe.

Per la unitat de les organitzacions de treballadors CUT, CTB, CSP-Conlutas, PT, PSOL, PCdoB, PSTU, PCB, PCO ... per realitzar immediatament un front únic obrer!

Per la creació i centralització de comitès d'autodefensa a les empreses, barris, faveles, el camp, les escoles, les universitats, els regiments ...! Cal preparar la vaga general!

Per totes les llibertats democràtiques! Alliberament de Lula!

No a les propostes de conciliació sindical amb Bolsonaro! Per la defensa de la Seguretat social i totes les conquestes socials! Per totes les reivindicacions obreres! A baix Bolsonaro i el govern militar! Per un govern obrer i camperol producte de les mobilitzacions!

Per la construcció d'un partit obrer revolucionari del tipus del Partit Bolxevic en tots els països!

COREP (Alemanya, Àustria, Canadà, França, Turquia)

IKC (Estat Espanyol)

TML (Brasil)

FT-VP (Brasil)